

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 10 februari 2000

Nr 114—120

INNEHÅLL

Nr		Sidan
114	Lag om ändring av utlänningslagen	381
115	Förordning om ändring av utlänningsförordningen	383
116	Förordning om miljötillståndsverken	384
117	Miljöministeriets beslut om val av insjövattnen till fiskevattnen och om undersökning av dessa vatten	386
118	Justitieministeriets beslut om avgifter för notarius publicus prestationer	392
119	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om grunderna för ersättning för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå 2000	393
120	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om ministeriets beslut om införsel av levande nötdjur och produkter som härstammar från nötkreatur från Portugal	396

Nr 114

Lag

om ändring av utlänningslagen

Given i Helsingfors den 4 februari 2000

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till utlänningslagen av den 22 februari 1991 (378/1991) nya 18 e och 18 f § som följer:

18 e §

Utredning av familjeband genom DNA-analys

Utlänningsverket kan ge sökanden och en familjemedlem som lagligen vistas i Finland tillfälle att bevisa den biologiska släktskapen genom en DNA-analys som betalas med statens medel, om det inte är möjligt att på något annat sätt få tillräcklig utredning om de på biologisk släktskap baserade familjebanden och om det med hjälp av en DNA-analys är möjligt att få fram väsentliga bevis som gäller familjebanden.

En part skall ges behövliga uppgifter om syftet med och karaktären av DNA-analysen och de följder och faror som är förknippade med den. En DNA-analys förutsätter att den som undersöks har gett sitt skriftliga samtycke, som baserar sig på vetenskap och fri

vilja. De uppgifter som fås i samband med analysen kan inte användas för andra ändamål än för utredande av de familjeband som är en förutsättning för beviljande av uppehållstillstånd i de fall som preciseras i det samtycke som har givits av den person som undersöks.

Om en part uppsåtligen lämnat sådana oriktiga uppgifter om sina familjeband, på basis av vilka parten och den familjemedlem som parten uppgett har hänvisats till en DNA-analys, kan utlänningsverket ålägga parten att ersätta statens kostnader för analysen, om inte detta med beaktande av omständigheterna är oskäligt.

18 f §

Utförande av DNA-analys

DNA-test utförs på Folkhälsoinstitutet eller

RP 88/1999
FvUB 6/1999
RSv 86/1999

institutionen för rättsmedicin vid Helsingfors universitet. Den som utför ett DNA-test skall utan dröjsmål till utlänningsverket sända ett utlåtande som är baserat på typbestämningen av DNA. Utlänningsverket skall, efter att ha avgjort ärendet, meddela den som utfört testet att proven och uppgifterna om DNA-profilen skall förstöras.

I Finland tas de prov som behövs för ett DNA-test på institutionen för rättsmedicin vid Helsingfors universitet eller på en hälsovårdscentral av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. Proven sänds till den i 1 mom. avsedda instans som utför testet.

Utomlands tas de prov som behövs för ett

Helsingfors den 4 februari 2000

DNA-test på en finsk beskickning eller i lokaler som beskickningen har ordnat av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. Proven sänds till den i 1 mom. avsedda instans som utför testet.

Provtagningen övervakas och provgivarens identitet fastställs i Finland av den lokala polisen och utomlands av en tjänsteman vid beskickningen eller vid utlänningsverket eller av polisen.

Närmare bestämmelser om utförandet av DNA-analyser utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000.

Denna lag tillämpas också på fall som blivit anhängiga före lagens ikraftträdande.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 115

Förordning

om ändring av utlänningsförordningen

Given i Helsingfors den 4 februari 2000

På föredragning av inrikesministern
fogas till utlänningsförordningen av den 18 februari 1994 (142/1994) en ny 8 c § som följer:

8 c §

*Blanketter i samband med DNA-analyser
och fastställande av provgivarens
identitet*

Före DNA-analysen ges den som skall undergå analysen en broschyr om DNA-analysen. Den som skall undergå analysen ger sitt samtycke skriftligen på en blankett. Av blanketten skall framgå vem som ger sitt samtycke, provtagningssättet och de personer vilkas familjeband är föremål för den utredning som samtycket gäller.

För tagning av prov som behövs för

DNA-testet ifylls en remissblankett för varje person som undergår analys. Av blanketten skall framgå vem som begär analysen, vem som ger provet, frågeställningen gällande släktskapen samt namnen på alla de personer som kommer att ge prov för DNA-analysen i fråga.

Av remissblanketten och det utlåtande som ges på basis av DNA-analysen skall framgå vem som tagit provet för testet, var och när provet har tagits samt på vilket sätt provgivarens identitet har fastställts.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Helsingfors den 4 februari 2000

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 116

Förordning om miljötilståndsverken

Given i Helsingfors den 4 februari 2000

På föredragning av miljöministern föreskrivs med stöd av 1 § 2 mom., 3 § 2 mom., 12 §:n 2 mom. och 13 § 1 mom. lagen den 4 februari 2000 (87/2000) om miljötilståndsverk:

1 §

Direktörens uppgifter

När direktören leder miljötilståndsverkets verksamhet skall han eller hon bland annat

1) se till att miljötilståndsverket är funktionsdugligt och att det utvecklas samt att resultatmålen nås,

2) se till att praxis i fråga om verkets avgöranden är enhetlig,

3) ställa upp resultatmålen för miljötilståndsverket efter att ha hört personalen,

4) ge utlåtanden till ministerierna i utnämningssärenden, samt

5) besluta om personalens placering i olika sektioner.

Direktören avgör de administrativa ärenden inom verket som inte föreskrivits eller förordnats bli avgjorda av någon annan tjänsteman.

2 §

Ledningsgruppen

Ledningsgruppen biträder direktören vid ledningen och utvecklandet av miljötilståndsverkets verksamhet.

I ledningsgruppen ingår direktören som ordförande och som medlemmar andra anställda vid miljötilståndsverket så som närmare föreskrivs i arbetsordningen.

3 §

Ledigförklarande av tjänster

Justitieministeriet ledigförklarar tjänsten som direktör för ett miljötilståndswerk. Miljötilståndswerket ledigförklarar de andra tjänsterna.

4 §

Besättande av tjänster och anställning av personal

Direktören för miljötilståndswerket utnämner eller anställer föredragandena och den biträdande personalen. Direktören utnämner också personer till tjänsteförhållande för viss tid samt miljöråd i bisyssla.

5 §

Tjänstledighet

Föreskrifter om hur direktörerna för miljötilståndsverken beviljas tjänstledighet meddelas separat.

Den övriga personalen beviljas tjänstledighet av miljötilståndsverkets direktör, om inte annat föreskrivs i arbetsordningen.

6 §

Direktörens ställföreträdare

Vid förhinder för direktören är hans ställ-

företrädare det miljöråd som är ordförande vid sammanträdet och som direktören förordnat som sin ställföreträdare.

7 §

Föredragandens befogenheter

En föredragande kan på miljötillståndsverkets vägnar begära bemötanden och förklaringar samt sådana skriftliga utredningar som behövs för att ett ärende skall kunna avgöras.

En annan tjänsteman som har tillräcklig kompetens kan förordnas att i stället för en föredragande vidta dessa åtgärder.

8 §

Arvoden för anställda i bisyssla

Grunderna för de arvoden som betalas till miljöråd och föredragande med uppgiften som bisyssla fastställs av miljöministeriet.

Helsingfors den 4 februari 2000

9 §

Översändande av arbetsordningen

Miljötillståndsverket skall sända sin arbetsordning till miljöministeriet och justitieministeriet för kännedom.

10 §

Samarbetsgrupp

Miljöministeriet och justitieministeriet tillsetter en samarbetsgrupp för att övervaka och utveckla verksamheten vid miljötillståndsverken.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Miljöminister *Satu Hassi*

Nr 117

Miljöministeriets beslut**om val av insjövatten till fiskevatten och om undersökning av dessa vatten**

Utfärdat i Helsingfors den 1 februari 2000

Miljöministeriet har med stöd av 1 kap. 21 b § vattenlagen (264/1961), sådan den lyder i lag 1063/1999, beslutat följande om genomförandet av direktiv 78/659/EEG:

1 §

Till sådana laxfiskvatten och karpfiskvatten som avses i Europeiska gemenskapernas råds direktiv om kvaliteten på sådant sötvatten som behöver skyddas eller förbättras för att upprätthålla fiskbestånden (78/659/EEG) utses i Finland de insjövatten som förtecknas i bilagorna 1 och 2. De observationsplatser som behövs för uppföljning av vattenkvaliteten i dessa förtecknas i bilagorna 3 och 4.

2 §

Vid bestämning av vattenkvaliteten i laxfiskvattnen och karpfiskvattnen används de bestämningsmetoder som läggs fram i bilaga 5.

3 §

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 2000.

Helsingfors den 1 februari 2000

Miljöminister *Satu Hassi*Miljöråd *Into Kekkonen*

Fiskevattnensdirektivet (78/659/EEG). Utvalda lax- och karpfiskvatten

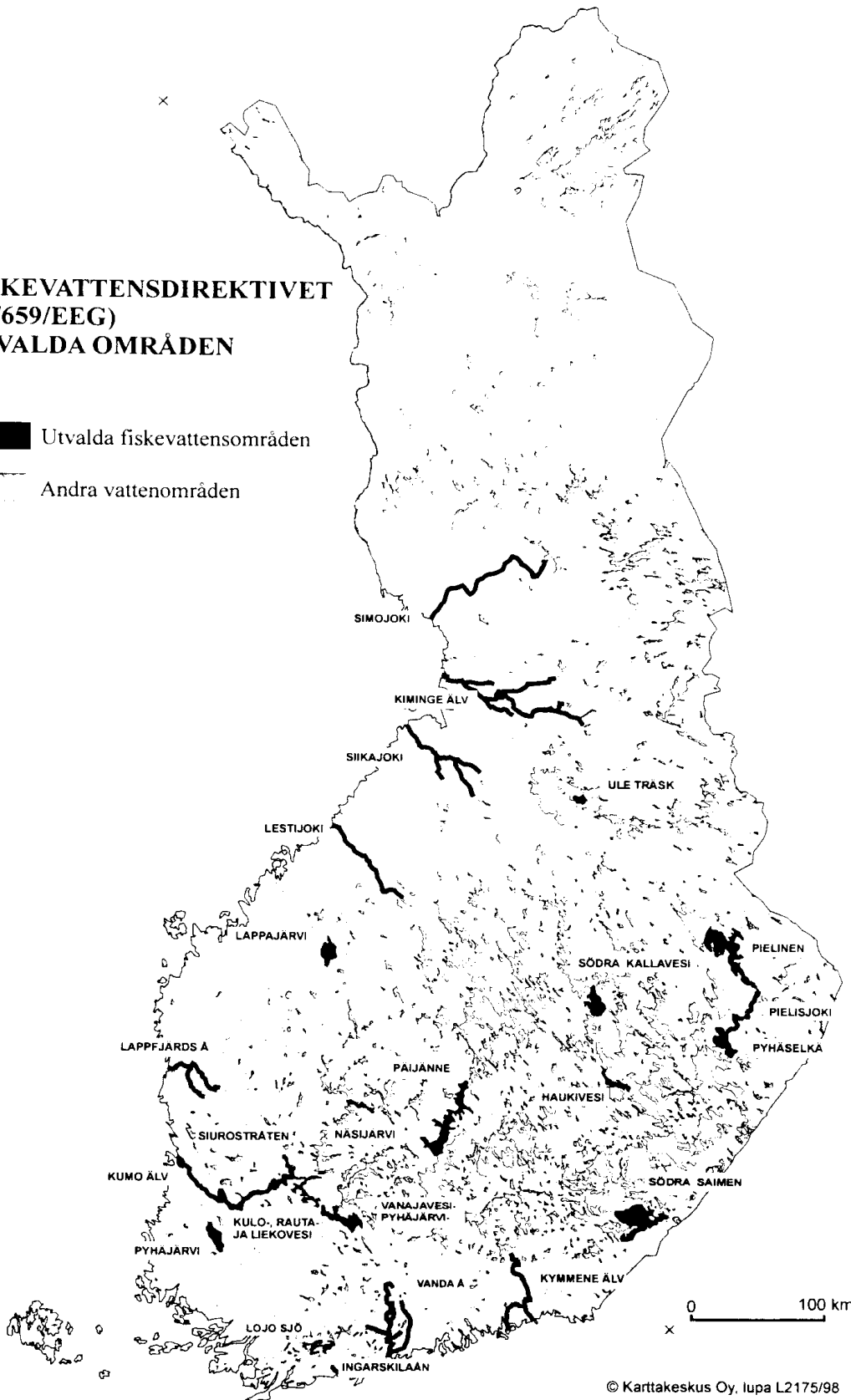
Bilaga 1

Område jämte avgränsning	Hydrologiskt nummer	Fiskevattnets typ
Pielinen (inloppet till Lieksa samt mellersta och södra delen av sjön från norra delen av ön Paalismaa till utloppet)	04.411	laxfiskvatten
Pielisjoki	04.331, 04.332 04.341, 04.342	laxfiskvatten
Pyhäselkä (inloppet till Joensuu – Tikansaaret – Vuoniemi)	04.321	laxfiskvatten
södra Kallavesi (Kallavesibroarna – Puutossalmi)	04.272	laxfiskvatten
Haukivesi (Varkaus – Kuokanselkä)	04.211	laxfiskvatten
södra Saimen (Villmanstrand – Imatra, nordgräns Kyläniemi)	04.112 04.111	laxfiskvatten
norra och mellersta Päijänne (Haapakoski – Haukkasalo – Judinsalo)	14.221, 14.231	laxfiskvatten
Kymmene älv (Pirkanmaa – havet)	14.111, 14.112, 14.113, 14.114, 14.115	laxfiskvatten
Vanda å	21.00	laxfiskvatten
Ingarskilaån	81.064	laxfiskvatten
Lojo sjö	23.021	karpfiskvatten
Pyhäjärvi (Säkylä)	34.031	laxfiskvatten
Vanajavesi -Pyhäjärvi-stråten (Vanajanselkä – Pyhäjärvi (Tammerfors) – Nokia ström)	35.211, 35.221, 35.222, 35.231	karpfiskvatten
Näsijärvi (Mänttä – Mustaselkä och Lielähti)	35.311, 35.331, 35.332	laxfiskvatten
Siurostråten (nedanom Tavastkyro)	35.511	karpfiskvatten
Kulovesi, Rautavesi och Liekovesi	35.132, 35.131	karpfiskvatten
Kumo älv (Liekovesi utlopp – havet)	35.111, 35.112, 35.121, 35.122, 35.123	karpfiskvatten
Lappfjärds å	37.00	laxfiskvatten
Lappjärvi	47.031	laxfiskvatten
Lestijoki (Lestijärvi utlopp - havet)	51.01-03, 51.06-09	laxfiskvatten
Siikajoki	57.01, 57.021, 57.022, 57.024-57.029, 57.07, 57.08, 57.09	laxfiskvatten
Ule träsk (Paltaselkä)	59.331	laxfiskvatten
Kiminge älv	60.00	laxfiskvatten
Simojoki (Simojärvi utlopp - havet)	64.01-04, 64.06-09	laxfiskvatten

**FISKEVATTENS DIREKTIVET
(78/659/EEG)
UTVALDA OMRÅDEN**

 Utvalda fiskevattensområden

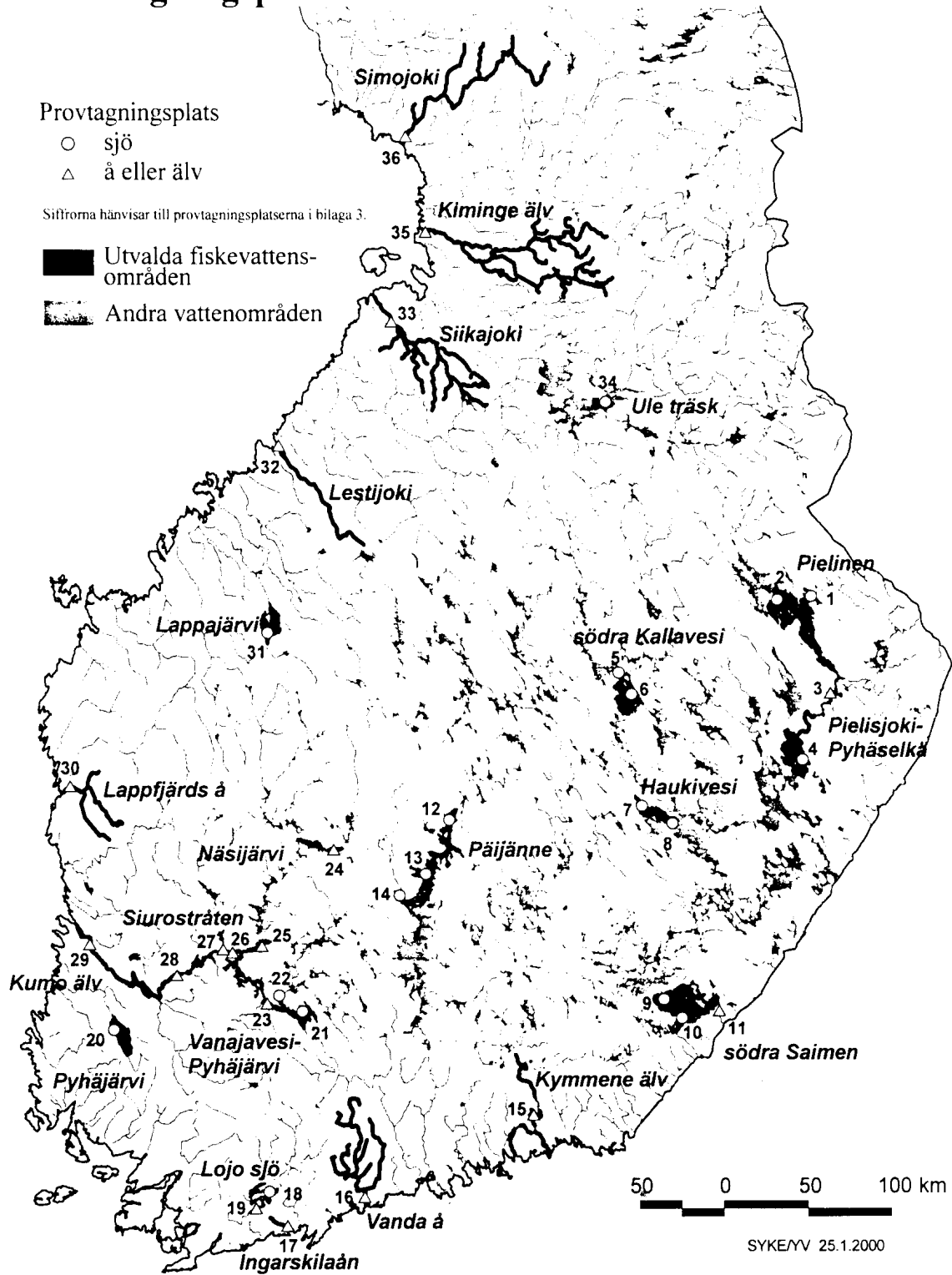
 Andra vattenområden

Fiskevattensdirektivet (78/659/EEG). Provtagningsplatserna i de utvalda områdena.

Valda lax- och karpfiskvatten	Provtagningsplatsens nummer	Provtagningsplatsens namn	Vatten- drag	Nord- koordinate r	Öst- koor- dinater
Pielinen	1	PIELINEN 62 TÖRÖKARI	04.411	7025631	3649386
Pielinen	2	PIELINEN 7 KALKKUSAARI	04.411	7023617	3629496
Pielisjoki	3	PIELISJOKI 1 KALTIMO	04.34	6970464	3660985
Pyhäselkä	4	PYHÄSELKÄ 5 KOKONLUOTO	04.321	6932118	3644516
Kallavesi	5	KALLAVESI 350	04.272	6978440	3538060
Kallavesi	6	KALLAVESI 25	04.272	6969500	3544340
Haukivesi	7	SIITINSELKÄ 134	04.211	6905800	3550400
Haukivesi	8	HEPOSELKÄ 35	04.211	6895750	3568200
södra Saimen	9	SAIMAA ILKONSELKÄ 021:46	04.112	6795000	3563600
södra Saimen	10	SAIMAA HAUKISELKÄ 017	04.112	6784280	3574260
södra Saimen	11	VUOKSI MANSIKK 057:2800	04.111	6788849	3595886
norra Päijänne	12	PÄIJÄNNE 69	14.231	6897890	3437260
norra Päijänne	13	PÄIJÄNNE 71	14.221	6867040	3423540
mellersta Päijänne	14	PÄIJÄNNE 657	14.221	6854728	3408118
Kymmene älv	15	KYMIJ HURUKSELA 033:5600	14.111	6729450	3487450
Vanda å	16	VANTAA 4,2 (6040)	21.011	6682607	3388155
Ingarskilaån	17	INGARSKILAÅN 0,4	81.064	6666449	3342966
Lojo sjö	18	LOHJANJ. ISOSELKÄ 91	23.021	6685647	3332333
Lojo sjö	19	BRUKSTRÄSKET, LUUSUA 2	23.021	6676366	3324591
Pyhäjärvi (Säkylä)	20	PYHÄJÄRVI 93 VA93	34.031	6777956	3241100
Vanajavesi-Pyhäjärvistråten	21	VANAJANSE 98	35.231	6788339	3351336
Vanajavesi-Pyhäjärvistråten	22	VANAJA 42 KÄRJENNIEMI	35.222	6797457	3337676
Vanajavesi-Pyhäjärvistråten	23	KONHONVUOLLE 7300	35.222	6793100	3330736
Näsijärvi	24	VILPPULANKOSKI 7700	35.332	6881176	3369445
Näsijärvi	25	TAMMERKOSKI 8000	35.311	6826042	3327555
Vanajavesi-Pyhäjärvistråten	26	NOKIANKOSKI 8200 ALAVIRTA	35.211	6822439	3310299
Siurostråten	27	SIURONKOSKI 8400	35.511	6824238	3304769
Kulo-, Rauta- och Liekovesi	28	LIEKOVESI TYRVÄÄN VL 1	35.131	6809339	3277912
Kumo älv	29	KOJO 35 PORI-TRE	35.111	6827211	3226832
Lappfjärds å	30	MYLLYKANAVA VP 9100	37.011	6917348	3215140
Lappajärvi	31	LAPPAJÄRVI ETELÄ P 125	47.031	7004485	3330418
Lestijoki	32	LESTIJOKI 10800 8-TIEN S	51.011	7111245	3336941
Siikajoki	33	SIIKAJOKI 8-TIEN S 11600	57.012	7181570	3402937
Ule träsk	34	PALTASELKÄ 138	59.331	7135920	3528820
Kiminge älv	35	KIIMINKIJ 13010 4-TIEN S	60.011	7232511	3423166
Simojoki	36	SIMOJOKI AS. 13500	64.011	7286613	3411648

Fiskevattendirektivet (78/659/EEG). Provtagningsplatserna i de utvalda områdena.

Fiskevattensdirektivet (78/659/EEG). Bestämningsmetoder.

Parameter	Bestämningsmetod
1. Temperatur (°C)	Det finns ingen SFS-standard.
2. Upplöst syre (mg/l O ₂)	SFS-EN 25813:1993 (Winklermetoden) SFS-EN 25814:1993 (den elektrokemiska metoden)
3. pH	SFS 3021:1979 Mätningen utförs vid temperaturen 25±2 °C. Avvikande mättemperaturer anges i resultatet.
4. Uppslammande fasta substanser (mg/l)	Filtrering genom ett membran (0,45 µm), torkning vid 105 °C och vägning.
5. BOD ₇ (mg/l O ₂)	SFS-EN 1899-2:1998 (för utspädda lösningar; syrebestämning enligt Winkler- eller elektrodmetoden; nitrifieringen får inte hämmas; inkubationstemperatur 20 °C).
6. Fosfor totalt (mg/l P)	SFS-EN 1189:1997, SFS 3026 (upphävd) (spektrofotometriska ammoniummolybdatmetoden)
7. Nitrit (mg/l NO ₂)	SFS 3029:1976 SFS-EN 26777:1993 (= ISO 6777:1984) (bägge är molekylabsorptionsspektrofotometriska metoder)
8. Fenolföreningar (mg/l C ₆ H ₅ OH)	Provsmakning av fisk enbart vid misstanke om fenolföreningar
9. Mineraloljebaserade kolväten	Visuellt Provsmakning av fisk enbart vid misstanke om kolväten
10. Icke-joniserad ammoniak (mg/l NH ₃)	Det finns ingen SFS-standard. Om den icke-joniserade ammoniaken inte bestäms direkt, kan NH ₃ -halten bestämmas på basis av den totala ammoniummängden med hjälp av pH och temperatur.
11. Ammonium totalt (mg/l NH ₄)	SFS 3032:1976 (indofenolblåttmetoden, spektrofotometriskt, manuellt)
12. Restklor totalt (mg/l HOCl)	SFS 3004:1987 (titrimetriskt) SFS 3041:1987 (fotometriskt) (bägge är DPD-metoder) Standarderna anger hur mängden aktivt klor skall bestämmas. Resultatet anges i klor (Cl ₂).
13. Zink totalt (mg/l Zn)	SFS 3044:1980 (AAS/flammetoden, allmänna anvisningar) SFS 3047:1980 (AAS/flammetoden, särskilda anvisningar) Standarderna anger hur mängden syrelöslig zink skall bestämmas (prova autoklaveras med salpetersyra). Resultatet anger den totala zinkmängden i vattnet.
14. Upplöst koppar (mg/l Cu)	SFS 3044:1980 (AAS/flammetoden, allmänna anvisningar) SFS 3047:1980 (AAS/flammetoden, särskilda anvisningar) SFS 5074:1990 (AAS/grafitugn, allmänna anvisningar) SFS 5502:1990 (AAS/grafitugn, särskilda anvisningar) Enligt standarden bestäms mängden upplöst koppar genom filtrering av provet genom ett membran (0,4–0,45 µm) innan provet stabiliseras och kopparhalten bestäms.

ANMÄRKNING: Laboratorier som använder andra metoder skall försäkra sig om att deras resultat är likvärdiga och jämförbara med dem som kan nås med ovan nämnda metoder.

Nr 118

Justitieministeriets beslut om avgifter för notarius publicus prestationer

Utfärdat i Helsingfors den 2 februari 2000

Justitieministeriet har med stöd av 8 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

I detta beslut ingår bestämmelser om när de prestationer som utförs av notarius publicus vid ett ämbetsverk inom justitieministeriets förvaltningsområde skall vara avgiftsbelagda, med undantag av de avgifter som notarius publicus uppbär för styrkande av köp och delgivning, om vilka bestäms särskilt.

2 §

Avgiftsfria prestationer

För mottagande av utsaga om erkännande som avses i 15 § lagen om faderskap (700/1975) och för verkställande av hörande samt mottagande av godkännande enligt 18 § lagen om faderskap uppbärs ingen avgift.

3 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

För notarius publicus prestationer uppbärs följande fasta avgifter:

- 1) för protest 100 mark;
- 2) för öppning och stängning av tresorfack

Helsingfors den 2 februari 2000

Justitieminister *Johannes Koskinen*

200 mark för det första facket och för varje följande fack 30 mark;

3) för styrkande av meritförteckning 120 mark;

4) för vederhäftighetsbetyg 100 mark;

5) för styrkande av riktigheten hos en underskrift 30 mark;

6) för styrkande av riktigheten hos en kopia av en handling 10 mark per sida, dock högst 100 mark per handling, samt

7) för intyg (apostille) som avses i konventionen om slopande av kravet på legalisation av utländska allmänna handlingar (FördrS 46/1985) 50 mark.

För kontroll i ett offentligt register i samband med styrkande av riktigheten hos en underskrift uppbärs en avgift som motsvarar de kostnader som föranleds av kontrollen.

För andra prestationer uppbärs en avgift som motsvarar den enskilda prestationens självkostnadsvärde.

4 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 15 februari 2000. Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan det träder i kraft.

Regeringsråd Ahti Penttinen

Nr 119

Social- och hälsovårdsministeriets beslut**om grunderna för ersättning för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå 2000**

Utfärdat i Helsingfors den 2 februari 2000

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 47 § 2 mom. och 47 b § 1 mom. lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989), sådana de lyder i lag 1115/1999, beslutat:

1 §

Utbildning vid universitetssjukhus

Den ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning som betalas till en samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus uppgår till 349 000 mark för varje medicine licentiatexamen och odontologie licentiatexamen samt för varje specialläkarexamen och specialtandläkarexamen. Den ersättning som betalas för en specialläkarexamen som avses i 3 a § 2 mom. i den genom förordningen om specialläkarexamen (678/1998) upphävda förordningen om specialläkarexamen (691/1985), nedan den upphävda förordningen, är dock 174 500 mark.

Sådan ersättning som avses i 1 mom. betalas inte för kostnader som föranleds av specialläkarexamina inom idrottsmedicin, hälsovård, företagshälsovård och allmän medicin, av specialtandläkarexamen inom hälsovård eller av sådan utbildning som krävs för administrativ kompetens och som avses i 3 a § 3 mom. i den upphävda förordningen och i 6 a § förordningen om specialtandläkarexamen (629/1984). Om ett universitetssjukhus ger utbildning inom ett utbildningsprogram som leder till specialläkarexamen inom idrottsmedicin, hälsovård, företagshälsovård och allmän medicin eller utbildning inom ett

utbildningsprogram som leder till specialtandläkarexamen inom hälsovård betalas till den samkommun som är huvudman för sjukhuset 6 000 mark i ersättning per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen.

När ett universitet för specialiseringsutbildning för tandläkare anlitar ett universitetssjukhus för vilket en sådan samkommun är huvudman inom vars område det finns ett universitet vid vilket specialtandläkarexamen enligt förordningen om specialtandläkarexamen inte kan avläggas, skall, till den samkommun som är huvudman för det universitetssjukhus som ger utbildningen, för varje tandläkare som deltagit i utbildningen, betalas 6 000 mark i ersättning per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt.

2 §

Grundutbildning vid någon annan enhet än ett universitetssjukhus

När grundutbildning för läkare eller tandläkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjukhus, betalar den samkommun

som är huvudman för universitetssjukhuset ersättning för de kostnader som utbildningen medför enligt vad serviceproducenten, den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset och universitetet sinsemellan kommer överens om.

3 §

Specialiseringsutbildning vid någon annan enhet än ett universitetssjukhus

När ett universitet för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare anlitar någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en kommun som huvudman än ett universitetssjukhus, en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en kommun som huvudman, ett statligt sinnessjukhus eller en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som avses i 2 § förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå (1206/1999) är ersättningen för de kostnader som utbildningen medför för serviceproducenten 6 000 mark per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen. Ersättning betalas dock inte för kostnader för utbildning som krävs för administrativ kompetens och som avses i 3 a § 3 mom. i den upphävda förordningen och i 6 a § förordningen om specialtandläkarexamen.

4 §

Tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare

Den ersättning som för kostnader för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och för kostnader som föranleds av praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare betalas till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral är 6 000 mark per månad för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen.

5 §

Poängsättning vid hälsovetenskaplig forskning

Ersättningen för kostnader som föranleds av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som en kommun eller samkommun är huvudman för, vid ett statligt sinnessjukhus eller en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som avses i 1 § förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå beräknas på basis av publikationspoäng som fastställs som följer:

doktorsavhandling som monografi	6
doktorsavhandling som består av en sammanställning av publikationer	1
artikel som publicerats i någon av följande finska hälsovetenskapliga publikationer, i vilka används ett förfarande med extern utvärdering:	
Duodecim	
Finska Läkaresällskapets handlingar	
Hoitotiede	
Finlands Tandläkartidning	
Finlands Läkartidning	
Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti ...	0,5
för artiklar som publicerats i en utländsk publikation ges poäng enligt deras impact-faktor enligt följande:	
impact-faktor lägre än 1	1
” 1—lägre än 3	2
” 3—lägre än 5	3
” 5 eller högre	4

6 §

Publikationspoängens värde

Värdet av en sådan publikationspoäng som avses i 5 § är 50 728 mark.

7 §

Antalet examina och publikationspoäng

Antalet examina och publikationspoäng beräknas som ett medeltal för de tre senaste kalenderår för vilka uppgifter kan erhållas.

8 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus skall före utgången av juni 2001 lämna social- och hälsovårdsministeriet en utredning över hur den ersättning som samkommunen erhållit med stöd av 1, 2 och 5 § har använts. Andra serviceproducenter som är huvudmän för sådana verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som avses i 5 § skall inom motsvarande tid lämna en utredning över hur den ersättning som de erhållit med stöd av 5 § har använts.

Huvudmän för verksamhetsenheter inom

Helsingfors den 2 februari 2000

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

hälso- och sjukvården som avses i förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå skall dessutom lämna social- och hälsovårdsministeriet de uppgifter om verksamheten och om finansieringen av den som ministeriet begär.

9 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 15 februari 2000.

Beslutet tillämpas på ersättningar som betalas för år 2000.

Regeringssekreterare Arja Myllynpää

Nr 120

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om ministeriets beslut om införsel av levande nötdjur och produkter som härstammar från
nötkreatur från Portugal**

Utfärdat i Helsingfors den 7 februari 2000

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om införsel av levande nötdjur och produkter som härstammar från nötdjur från Portugal	4/IMPORT/2000	7.2.2000	11.2.2000

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 7 februari 2000

Avdelningschef *Jaana Husu-Kallio*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

Kommissionens beslut 98/653/EG, EGT nr L 311, 20.11.1998, s. 23, kommissionens beslut 1999/517/EG, EGT nr L 197, 29.7.1999, s. 45, kommissionens beslut 2000/104/EG, EGT nr L 29, 4.2.2000, s. 36